Juncà ja s´entrena amb el grup però veu difícil reaparèixer a Palamós

El de Riumors deixa enrere una lesió que l'ha tingut gairebé dos mesos sense jugar i completa la primera sessió després de les vacances de Nadal · Sense ritme de partits, diu que "com més temps trigui a tornar, en millors condicions estaré"

David Juncà, darrere de Florian Lejeune, va entrenar-se ahir amb el grup a l´estadi de Montilivi.

GIRONA | CARLES ROSELL

Abrigat fins al capdamunt, en un dels primers exercicis en el retorn a la feina després de l'aturada pel Nadal, David Juncà no s'ho va pensar dues vegades. Va mirar el francès Florian Lejeune i li va deixar ben clar: "No et passis, que tot just surto d'una lesió". Era el seu primer entrenament amb el grup després d'un munt de temps aturat i no volia córrer cap risc. Ja hauria estat mala sort tornar a fer-se mal, després de tantes setmanes treballant al marge. Calia anar amb compte i no forçar la màquina. Amb calma. Juncà ho va seguir al peu de la lletra i va sobreviure a la primera jornada de treball. No està al cent per cent i sembla que tampoc reapareixerà dissabte al camp del Llagostera, com en un principi estava previst. Però no serà, aquest cop, per culpa de la lesió que li ha estat fent la ?guitza durant tot aquest temps. La manca de ritme i el fet d'estar encara un esglaó per sota de la resta en l'apartat físic fan que Juncà encara s'ho miri amb cert respecte. Demana temps, encara que assegura que ja no hi ha rastre de les molèsties. És qüestió d'esperar una mica més, de posar-se a to i de tornar a ser l'amo i senyor del carril esquerre, una zona del camp que sense ell ha quedat òrfena.

Passada una setmana de descans, en la qual la plantilla ha pogut desconnectar després d'un últim mes un xic irregular (cap victòria i 2 punts dels darrers 12), el Girona va tornar a la feina i ho a fer amb la primera doble sessió prevista per a aquests dies. La gran novetat de la jornada va ser la presència de David Juncà. Aquest cop i a diferència del que s'havia convertit en un fet habitual al llarg de les darreres setmanes, el de Riumors va treballar amb el grup. Com un més. A bon ritme de bon inici, va exercitar-se sense molèsties i no va ser fins després d'una hora que va començar-se a sentir carregat. Normal, tenint en compte que fa quasi dos mesos que no juga un partit (l'últim va ser el 2 de novembre, al camp del Valladolid) i que durant tot aquest temps no ha pogut entrenar amb certa regularitat. "He patit una mica!", reconeixia, un cop dutxat i ja a la zona mixta de l'estadi. La bona notícia és que ja no hi ha rastre de la lesió; la menys positiva, és que encara li manca agafar el to físic per estar en condicions per tornar a jugar un partit: "Ja no tinc molèsties a l'hora de córrer. Encara no havia estat tanta estona seguida treballant com avui (per ahir) i al final se m'ha carregat una mica la zona, però estic content. Ara, he perdut tot físic perquè porto un mes llarg aturat. És com si hagués fet vacances; és cert que he treballat molt al gimnàs, però no és el mateix que quan un futbolista juga i entrena amb regularitat".

La pregunta del milió: Jugarà David Juncà al camp del Llagostera? Uns dies enrere, aquesta era la intenció no només del propi jugador, sinó també del propi cos tècnic. Pablo Machín i els seus havien decidit no arriscar i Juncà havia quedat descartat no només per viatjar a Saragossa, sinó també per tancar l'any contra l'Alabès. "Per precaució, descansarà una setmana més", havia repetit l'entrenador una roda de premsa rere l'altra. L'objectiu era tenir-lo a punt pel primer partit del 2015 i, tot i que el gironí ha deixat enrere la lesió, el dèficit que arrossega a nivell físic fa molt difícil que pugui jugar el derbi de dissabte a l'estadi Palamós-Costa Brava. Ell mateix, tot i que no al cent per cent, no s'hi acaba de veure. "No em descarto per aquest partit, però penso que, com més temps pugui allargar el meu retorn, millor estaré per quan em toqui jugar", admetia.

Una lesió inacabable

Realment, què li ha passat a David Juncà per haver-se perdut els dos últims mesos de competició? A principis de novembre, després de jugar al camp del Valladolid, Machín el descartava per enfrontar-se al Las Palmas. Semblava, però, que el seu retorn seria immediat, encara que la lesió que va produir-se llavors s'ha allargat més de l'esperat. El propi Juncà explicava ahir que "tot va venir d'un cop que vaig patir al camp del Sabadell. Notava molèsties a l'hora d'entrenar; sobretot al xutar, però no m'impedia fer res més. Per això no vaig dir res i vaig jugar contra Mirandés i Valladolid, però després d'això vaig veure que ja no podia més. Em feia mal al xutar, al córrer... Entre tots vam decidir que el millor era parar una setmana. Set dies després, vaig provar de forçar contra el Leganés: si em sentia bé, entraria a la llista, però al final no vaig fer net", recorda. El dolor no va cessar i va anar augmentant, fins al punt de decidir consultar més d'un especialista. "No feia net i per això vaig ser visitat per alguns metges, fins i tot a Barcelona. Llavors vam veure que tenia un trencament i se'm van diagnosticar tres o quatre setmanes més de baixa, a part del que ja portava", afegia. Un trencament que, segons Juncà, era "molt difícil" d'apreciar, però que el tindria un temps aturat al ser "d'uns tres centímetres".

Tot plegat ha deixat a David Juncà no només sense poder-se entrenar amb normalitat durant un temps, sinó que l'ha apartat dels terrenys de joc durant gairebé dos mesos. "El que més m'ha fotut és que jo em senti bé. Feia vida normal i no tenia cap problema, però em feia mal quan forçava. Veure que no em recuperava em tenia força preocupat", admetia. Durant aquest temps en el que el de Riumors no ha jugat, el Girona ha perdut pistonada. No només ha abandonat la part capdavantera de la classificació (ara és cinquè, encara en posicions de play-off d'ascens), sinó que l'equip tan sols ha guanyat dos (Leganés i Recreativo) dels 7 partits que ha disputat fins avui. Temps en el que Pablo Machín ha fet diversos experiments per cobrir la vacant al carril esquerre. Bigas, Coris, Aday... tots ells han anat desfilant, amb més o menys sort, per aquella posició. "No crec que jo sigui una peça clau. Els mals resultats no han vingut perquè jo hagi estat de baixa! A més, tots els que han jugat en la meva posició els he vist prou bé", deia. De moment, per al derbi de dissabte, Machín haurà de tornar a trencar-se el cap. Sap que té a David Juncà recuperat, però que li caldrà ser pacient i esperar un xic més perquè el de Riumors agafi el to físic necessari per tornar a rendir al cent per cent.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2014/12/30/junca-ja-sentrena-grup-veu/703642.html?utm_source=rss